

Digibeet over de streep

Een van mijn beste vrienden zit in de ICT. Hij zag al vroeg de potentie van het internet. Begin jaren negentig voorspelde hij al dat internet de wereld radicaal zou gaan veranderen. Hij was daar heel fanatiek in. De vriendenkring reageerde belangstellend maar ook relativerend, zeker als hij door-draafde over het verdwijnen van de krant en der-gelijke.

Februari 1995 stond hij op de Grote Markt van Groningen bevrogen de komst van internet en de revolutionaire impact ervan te verkondigen, met een groot reclamebord over borst en rug. En dat op zijn vrijgezellendag. Sowieso een memorabele dag, omdat we tafeltennist tegen meervoudig Nederlands kampioen Paul Haldan en bridge speelde met Jannes van der Wal en de wereldkampioenen Jansen en Westerhof. En daarna de disco in tot de vroege uurtjes. Die goede oude tijd.

Maar ik dwaal af. Wat ik wil aangeven is dat ontwik-

kelingen snel kunnen gaan. We internetten pas een goede tien jaar (Google: opgericht in 1998) en kunnen ons nu al niet voorstellen dat we ooit zonder konden. Zelf ben ik bepaald geen *early adaptor*. E-mail en Google zijn handig, maar al die fratsen zoals You tube, Skype, Twitter, Facebook, de I-pod en I-pad, games. Gaaf pa, doe je mee? Nou echt niet. Ik geloof dat ik er een soort van allergisch voor ben. Zo is de Wii objectief gezien best aardig, zeker de sportgames, maar toch haak ik binnen een mum van tijd af. Ander voorbeeld: computergeanimeerde films. Die doen pijn aan mijn ogen, kan ik echt niet naar kijken.

En toch ben ik een beetje om. Sinds kort heb ik namelijk een account op LinkedIn. En dat is zowaar functioneel. Ik heb me bij een aantal discussiegroepen aangesloten en steek hier het nodige van op. Onlangs werd bijvoorbeeld de volgende vraag gesteld: 'Is elk type kantoorgebouw geschikt voor het nieuwe werken?'. Wat denkt u? Nu antwoorden, dan verder lezen.

Het merendeel van de inzenders vindt de werkomgeving niet erg ter zake doen bij het invoeren van HNW en stelt dat het primair een cultuurverandering betreft die je ook prima in een cellenkantoor kunt doorvoeren. Iemand verwoordt het als volgt: 'Ik heb mensen in "oud" ingerichte gebouwen veel meer nieuw zien werken dan mensen in prachtige kantoortuinen. Als er weinig vertrouwen en openheid is, zetten medewerkers soms zelfs letterlijk weer scherpjes om hun eigen territorium en doen ze er alles aan om controle te vermijden.

Ik heb ook een echt klassiek kantoorgebouw gekend waar veel vertrouwen en samenwerking was. Daar werd nieuw gewerkt en dat al ruim zes jaar geleden. En dan bedoel ik veel thuiswerk, veel flexibiliteit, veel zelfstandigheid, veel initiatief, veel kwaliteit en veel inzet en opbrengst'.

Daar zit wat in. Een prettig werkklimaat is inderdaad belangrijk om mensen volgens de ideeën van HNW te laten werken. Maar toch. De werkomgeving draagt toch ook een steentje bij? Leert onderzoek bijvoorbeeld niet dat openheid en nabijheid bijdragen aan samenwerking, kennisdeling en (daarmee) innovatiekracht? Of geldt dat alleen voor organisaties met een mensgerichte organisatiecultuur?

Het zet je wel aan het denken, dat LinkedIn. Daarom van harte aanbevolen, ook voor digibeten.

Marc d'Ancona
Center for People and Buildings

